

Arrest

nr. 307 592 van 31 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Gaarveldstraat 111
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 21 januari 2022 binnenkwam, diende op 24 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 12 en 28 augustus 2015 werden verzoeksters vingerafdrukken afgenomen in Italië (Eurodac). Op 27 juli 2022 kreeg verzoekster een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het Belgische grondgebied te verlaten daar Italië verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming.

1.3. Op 14 november 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 24/01/2022
Overdracht CGVS: 18/11/2022

U werd op 20 oktober 2023 tussen 9:30 en 12:58 in het Pidgin-Engels gehoord in de lokalen van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). Gedurende het onderhoud werd u bijgestaan een tolk Pidgin-Engels. Uw advocaat, meester Jessen, was aanwezig tijdens het onderhoud.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op [...]1/1993 te Irrua, Edo State geboren en bent u van Esan etnie. Uw familie behoort eveneens tot de Esan etnie. Uw religie is christen. U woonde van geboorte tot de leeftijd van ongeveer tien jaar samen met uw vader, moeder, broers en zussen in het familiehuis te Irrua. Het leven was niet gemakkelijk en jullie moesten steeds op het veld werken in plaats van naar school te gaan. Omdat u de oudste was, moest u naar Benin City om te leren naaien. Met het geld van de oogst, huurde u een woning te Benin City en mocht u leren naaien bij F., iemand die u leerde kennen op de markt. Tot 2014 woonde u te Benin City; in het totaal zo'n vier jaar.

Op een dag belde uw moeder u op om te zeggen dat een buurvrouw, mevrouw J., haar vertelde dat haar dochter een grote winkel had in Europa en ze iemand eerlijk zocht om haar te helpen. Wat later kwam haar dochter, B.J., van Europa (Italië) naar Nigeria (Irrua) en ze vertelde u alles. U gaf aan dat u zonder probleem zou meegaan. Ze vertelde dat voor de reis een overeenkomst gemaakt moest worden. Ze gaf aan dat u voor de tocht 25.000 Euro zou moeten terugbetalen. Onwetend aanvaardde u. Ze zei dat u een voodoo eed moest afleggen voor indien u moest weigeren terug te betalen. U legde de eed af bij priester 'B.'. Ze bereidde de reis voor en in juni 2015 verliet u – via Benin City en Lagos – Nigeria. Via Agadez reisde u naar Libië en één maand na uw vertrek kwam u in Italië aan.

In Italië veranderde de overeenkomst. U moest op straat staan en uw lichaam verkopen. U gaf aan dat u het niet wilde doen, waarop uw pooister aangaf dat ze aan de voodoo priester zou vragen om u en uw familie te doden. U vatte toch uw job aan en woonde bij uw pooister in. Op een moment kreeg u controle van de Italiaanse politie. Er werd gevraagd naar uw documenten, welke u niet had. U vertelde wat u overkwam aan uw pooister en ze gaf aan dat u een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) moest indienen. Uw pooister waarschuwde u om niet de waarheid te vertellen. U moest het leugenachtig verhaal brengen dat uw vader lid was van de Ogboni sekte, maar dat verhaal werd niet geloofd. Ook in beroep werd uw VIB geweigerd. Op een dag, nu drie jaar geleden, trof u uw pooister levenloos aan. De politie kwam en u vertelde hen het werkelijke verhaal. Ze gaven aan dat u het sneller gerapporteerd moest hebben, zodat ze u konden redden. Een zus van uw pooister kwam naar Italië om haar te begraven. Ze gaf aan dat u de rest van de schuld (er restte nog 15.000 Euro) aan haar moest betalen. Een onbekende man die iets te maken had met de connectie met Libië belde u met dezelfde mededeling. U ging naar een opvangcentrum en begon een relatie met uw huidige partner, J.C. U werd zwanger van hem. Omdat u telefonische bedreigingen kreeg, gooide u uw SIM kaart weg. De bedreigingen stopten. In januari 2022 verlieten jullie Italië en reisden jullie naar België, waar jullie in januari 2022 toekwamen en op 24 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming indienden. Op 16 juli 2022 beviel u te Genk van jullie zoon, J.M.

Op een avond kreeg u telefoon van uw jongere zus Fa. om te zeggen dat het been van uw vader opgezwollen was. U had geen geld om te zenden voor zijn verzorging en in juli 2023 overleed uw vader aan de gevolgen van zijn aandoening. U denkt dat er misschien voodoo gebruikt werd om hem te doden.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u een attest van geboorte van uw zoon J.M. neer. Conform artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op 31 oktober 2023 aangetekend aan u verzonden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u uw herkomstland Nigeria in 2015 verliet, omdat u inging op het voorstel van B.J. om in haar winkel in Italië te werken. U vrees bij terugkeer naar Nigeria is gedood te worden door de familieleden van B.J., omdat ze – na het overlijden van B.J. – de resterende schuld die u haar nog moest betalen, willen

terugvorderen. Voor uw zoon J.M. wil u een betere toekomst. Volgende bedenkingen kunnen echter worden geformuleerd.

Vooreerst kunnen een aantal bedenkingen geformuleerd worden bij de omstandigheden waarin u Nigeria verlaten zou hebben.

Zo dient er op gewezen te worden dat u uw land van herkomst verlaten heeft uit economische motieven.

U verklaarde uitdrukkelijk het land enkel te hebben verlaten / naar Europa gereisd te zijn, omdat u inging op een aanbod om te werken in Italië in een winkel van B.J., één van de dochters van de familie J. die afkomstig is uit hetzelfde dorp als u en uw familie; Irrua (NPO, p.13-14). Dit maakte de enige reden voor uw vertrek uit en u maakte geen melding van andere problemen die u gekend zou hebben in Nigeria. Dit door u aangehaalde economische motief houdt echter geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt dat de door u aangehaalde 'vluchtmotieven' louter economisch van aard zijn. Er kan derhalve geconcludeerd worden dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van motieven die als dusdanig geen aanleiding geven tot internationale bescherming.

Verder legt u dermate vage en weinig doorleefde verklaringen af met betrekking tot uw vertrek uit het land en uw ervaringen tot uw komst naar België dat er moeilijk enig geloof kan worden gehecht aan de omstandigheden waarin u verklaart Nigeria te hebben verlaten.

Zo kunnen bij uw verklaring dat er thuis armoede heerste en u naar Benin City moest van uw vader om een stiel te leren (NPO, p.5 en p.8) reeds enige bedenkingen geformuleerd worden. U gaf eerst aan dat u rond uw tien jaar naar Benin City moest, om later aan te geven dat u slechts bijna vier jaar te Benin City woonde (wat maakt dat u achttien jaar oud was toen u naar Benin City verhuisde en geen tien jaar wat u eerder beweerde) (NPO, p.5 en p.7). Bij de DVZ verklaarde u dan weer dat u geboren bent in Benin City in Bore (dorp) en u daar uw hele leven woonde, tot u in 2015 het land verliet (verklaring DVZ, dd.24/2/2022, vragen 5 en 10). Ook zouden uw ouders, broers en zussen in Benin City wonen (verklaring DVZ, dd.24/2/2022, vragen 13 en 17). U sprak er ook niet van uw opleiding / beroep als naaister, maar gaf aan 'huisvrouw' te zijn in Nigeria ((verklaring DVZ, dd.24/2/2022, vraag 12). Toen u gevraagd werd van wie de eigendom te Irrua was, verklaarde u dat het de eigendom van uw vader was. Verder gaf u aan dat u te Benin City een huis huurde met het geld van de opbrengst van de oogst, u ook voedsel meekreeg van thuis en u er kleding leerde naaien. U gaf aan dat u niet meer wilde wonen in het dorp en u naar een open plaats wou gaan (NPO, p.6). Gelet op bovenstaande inconsistente verklaringen, kunnen vragen geformuleerd worden bij uw verklaring dat er thuis zulke armoede heerste dat jullie geen school konden lopen en u gedwongen werd op zoek te gaan naar een financiële oplossing.

Verder kunnen ernstige bedenkingen gemaakt worden bij het feit dat u zich geen vragen stelde bij uw vertrek naar Europa en uw onwetendheid betreffende de talrijke waarschuwingscampagnes voor het fenomeen mensensmokkel.

U gaf aanvankelijk aan dat B.J. u alles vertelde: ze vertelde u dat u haar 25.000 Euro zou moeten terugbetalen voor de reis, u voor de voodoo een eed moest afleggen want dat sommige meisjes wegliepen en u door de eed zou sterven aan voodoo moest u weigeren te betalen. U stemde met alles in en u gaf aan dat u zonder problemen met haar zou meegaan (NPO, p.13-14). Vreemd genoeg wist u niet hoeveel u in Italië zou verdienen. Ook hoe u zou reizen (via de route door de woestijn naar Libië en vervolgens via de zee naar Italië) wist u niet. Deze zaken vroeg u niet omdat u nooit eerder reisde (NPO, p.16).

Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat Benin City (de stad waar u volgens uw verklaringen geboren en getogen bent; dan wel gedurende jaren een opleiding tot naaister volgde) bekend staat voor de mensenhandel naar / gedwongen prostitutie in Europa en u gevraagd werd of u er iets van vernam, gaf u aan er niet van gehoord te hebben. Toen er gewezen werd op de grote waarschuwingscampagnes tegen het fenomeen en u gevraagd werd of u daar niet van hoorde, gaf u wederom aan er niet van gehoord te hebben (NPO, p.16). Uit info waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het beeld van een jonge vrouw wonende in Benin City die niets weet van migratie en prostitutie niet correct is, aangezien bijna 100% van de vrouwen weldegelijk weet welke jobs ze zullen doen in Europa, door o.a. de vele sensibiliseringscampagnes. (zie administratief dossier). Gezien u B.J. amper tot niet kende voor haar voorstel en het aanbod van B. bij u geen argwaan wekte of vragen opwierp, maakt dat ernstige twijfels gesteld kunnen worden bij uw beweerde ontmoeting met en rekrutering door B. Bovendien waren ook uw ouders op de hoogte van uw reisplannen en kan men aannemen dat ook zij op de hoogte zouden zijn van wat u te wachten staat in Europa, wat in casu niet het geval was.

Verder blijkt uw kennis betreffende uw pooister, haar familie en haar trawanten erg te variëren gedurende de verschillende momenten dat u verklaringen aflegde tijdens uw asielprocedure.

U verklaarde dat uw pooister en haar familie afkomstig zijn uit hetzelfde dorp als u en uw familie, namelijk Irrua (NPO, p.13). De huizen liggen in hetzelfde dorp, jullie groetten elkaar en wisten dat haar dochter in Italië verbleef. De moeder (van de pooister), haar broers en zussen verblijven ook te Irrua (NPO, p.15). Gevraagd naar de namen, gaf u aan het niet te weten. Later stelde u dat de familienaam 'J.' is en de naam van uw pooister 'B.' is (NPO, p.15). Bij de DVZ stelde u echter dat de naam van uw pooister 'J.' is (verklaring DVZ, dd.24/2/2022, vraag 36). In de vragenlijst van het CGVS, gaf u dan weer aan er helemaal geen idee van te hebben wat de naam van de pooister was, maar zij en haar broer in Italië wonen (vragenlijst CGVS, dd.16/11/2022). Verder kent u de naam van de man die u – in opdracht van uw pooister – van Nigeria naar Libië bracht niet. Ook de man die u van de plaats waar u in Italië toekwam tot bij uw pooister bracht, kent u niet (NPO, p.17-18). Gevraagd of er nog andere meisjes voor uw pooister werkten, gaf u aan dat u geen andere meisjes zag of ontmoette en u niet weet of ze andere meisjes had (NPO, p.18). Of uw pooister – bij wie u drie jaar lang woonde en werkte – alleen werkte of handlangers had, kon u evenmin vertellen. U gaf haar het geld, maar weet niet of er anderen bij betrokken zijn (NPO, p.19).

Uw bijna blind vertrouwen en afwezigheid van enige argwaan naar B. (en familie) toe, waar u bovendien weinig informatie over kon geven, zijn gezien de context van Benin City zeer opmerkelijk. Deze vaststelling tast verder de geloofwaardigheid van het aanbod van B. en bijgevolg die van uw vrees aan.

Voorts is het opmerkelijk dat u niet eerder zou hebben getracht uit uw penibele situatie in Italië te ontvluchten.

U verklaarde dat u – nadat de Italiaanse politie uw documenten vroeg – een verzoek om internationale bescherming indiende te Italië. U moest van B.J., uw pooister, het leugenachtig verhaal vertellen dat uw vader lid was van de Ogboni sekte. U mocht van B.J. de waarheid niet vertellen, anders zou ze de voodoo priester vragen u mentale problemen te bezorgen of zou ze u doden (NPO, p.4). Uit het administratief dossier blijkt dat u op 28.8.2015 en 12.9.2015 een VIB indiende, een VIB dat op 7.8.2017 beoordeeld werd met een weigeringsbeslissing. Verder blijkt dat u pas in 2018 in beroep ging tegen deze beslissing. In 2018 werd geoordeeld dat u uw beroep te laat indiende en werd de procedure afgesloten. U diende – zelfs na de dood van uw pooister drie jaar geleden – geen nieuw VIB in te Italië (zie administratief dossier).

Niet alleen vertelde u niet de waarheid bij de Italiaanse asielinstanties, u liet ook na bescherming te vragen bij de Italiaanse politiediensten. Toen uw pooister nog leefde, mocht u van haar niet. Ze zou uw familie doden als u het deed en de voodoo priester in Nigeria opbellen (NPO, p.19). Gevraagd of u naar aanleiding van de nieuwe dreigementen na de dood van uw pooister naar de Italiaanse politiediensten ging om hulp te vragen, gaf u aan van niet. Dit is opvallend, daar de Italiaanse politiediensten u eerder vertelden dat u het sneller gerapporteerd moest hebben, zodat ze u konden redden (NPO, p.21).

U trachtte evenmin weg te vluchten van B.J., omdat u de voodoo eed aflegde en uw familie. Met dat laatste bedoelde u dat ze naar uw familie zou gaan moest u weglopen: de voodoo priester is immers in Irrua (NPO, p.19).

Uit bovenstaande kan men afleiden dat er meerdere en eerdere momenten waren waarop u uit de handen van B. zou hebben kunnen ontsnappen.

Vervolgens kunnen een aantal bedenkingen geformuleerd worden bij de beweerde bedreigingen die geuit werden na de dood van B.J.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u – opvallend genoeg – niet wist wanneer uw pooister juist overleed. U gaf aan dat het drie jaar geleden was, maar wanneer wist u niet. Toen u gevraagd werd welke maand en welk jaar ze overleed, gaf u aan dat u het zich niet kon herinneren (NPO, p.20).

Verder verklaarde u dat u – na de dood van uw pooister B.J. – telefoon kreeg van een onbekende man die waarschijnlijk iets te maken had met die vrouw. Misschien had ze schulden. Hij was betrokken bij de connectie met Libië en zei dat u hem nu moest betalen. Hij bedreigde ook uw familie. Later stelde u nogmaals de man die u bedreigde niet te kennen en u de SIM kaart weggooide (NPO, p.14).

Later stelde u dat een zus van uw pooister naar Italië kwam om haar te begraven en dat de zus zei dat u haar de rest van de schuld moest betalen. Buiten dreigementen, kende u geen problemen met haar (NPO, p.22). Gevraagd naar de naam van de zus aan wie u de rest van de schuld moest betalen, gaf u aan het niet te weten en enkel de familienaam 'J.' te kennen (NPO, p.20-21). Verder gaf u aan dat de zus en haar moeder u één maand na de dood van B. opbelden met de vraag terug te betalen. Buiten hen belde niemand met de vraag op terug te betalen (NPO, p.22). Dit is dan weer inconsistent met uw eerdere verklaringen, waarin u

aangaf dat u – na de dood van uw pooister B.J. – telefoon kreeg van een onbekende man die waarschijnlijk iets te maken had met die vrouw en die zei dat u hem nu moest betalen (NPO, p.14). Nadat u hiermee geconfronteerd werd, kon u louter ontwijkend aanbrengen dat u hem niet kende, noch ontmoette (NPO, p.22).

Gevraagd of er nog familieleden van de familie 'J.' in Europa verblijven, gaf u aan het niet te weten (NPO, p.21). Ook dit is opnieuw inconsistent met uw eerdere verklaringen in de vragenlijst, waarin u aangaf dat ook de broer van B.J. in Italië was en ze u bedreigden voor hen te werken. U gaf er verder aan dat – na de dood van B.J. – de broer van uw pooister u geregeld opbelde en hij u met de dood bedreigde indien u niet terug voor hem zou werken. Verder gaf de broer aan dat hij u zou vermoorden wanneer u terug zou gaan naar Italië of Nigeria, want u hem nog geld schuldig bent (vragenlijst CGVS, dd.16/11/2022). Ook dit is inconsistent, daar u eerder aangaf aan dat u een SIM kaart had, waarmee u contact kon hebben met de familie van uw pooister, maar u de SIM kaart in Italië weggooide omwille van de dreigementen (NPO, p.14, p.19 en p.22). Nadat u met bovenstaande geconfronteerd werd, kon u louter aanbrengen dat de broer in Nigeria is en hij u – samen met de zus en de moeder – opbelde, een uitleg die de frappante inconsistenties niet vergoelijken (NPO, p.23).

Gelet op bovenstaande frappante inconsistenties betreffende de beweerde bedreigingen die geuit werden na de dood van B.J., kan ook aan deze vervolgingsfeiten geen geloof gehecht worden.

Betreffende de beweerde bedreigingen en vervolging door de voodoo priester, kan worden opgemerkt dat moorden door 'zwarte magie' niet objectief aangetoond kunnen worden, daar dit tot het bijgeloof behoort. Bovendien gaf u zelf aan er niet in te geloven.

U verklaarde dat u op een avond telefoon kreeg van uw jongere zus Fa. om te zeggen dat het been van uw vader opgezwollen was. U had geen geld om te zenden voor zijn verzorging en in juli 2023 overleed uw vader aan de gevolgen van zijn aandoening. U denkt dat er misschien voodoo gebruikt werd om hem te doden, omdat u een eed voor de voodoo moest afleggen. Misschien plantten ze voodoo in de grond voor uw vader (NPO, p.9). Toen u gevraagd werd wat u met dit laatste bedoelde, gaf u aan zelf niet te geloven in voodoo en niet te weten hoe ze het doen (NPO, p.9).

Betreffende de dood van uw vader kan verder opgemerkt worden dat u twee dagen voor zijn overlijden telefonisch contact met hem had. U gevraagd waarover jullie het hadden, gaf u louter aan dat hij zei dat hij honger had. Toen u gevraagd werd of hij u iets zei over de familie van de pooister, gaf u aan dat hij oud en bang is en hij niets durfde te zeggen over de dreigementen tegen u (NPO, p.9-10). Ook hieruit blijkt niet dat de familie van de pooister uw familie in Nigeria bedreigde of aanviel.

U gaf verder aan dat de familie 'J.' verschillende keren naar uw ouders gingen om geld te vragen. Gevraagd of uw ouders ooit naar de politie gingen om dit aan te geven, gaf u aan het niet te weten (NPO, p.22). Er dient te worden vastgesteld dat uw moeder en al uw broers en zussen nog steeds te Irrua te wonen (NPO, p.11). Moest B.J., haar familie of de voodoo priester – personen die allemaal afkomstig zijn uit het dorp Irrua (NPO, p.13-15 en p.19) – uw familie daadwerkelijk meermaals bedreigd of aangevallen hebben, kan verwacht worden dat ze een oplossing zoeken, door bijvoorbeeld zoals u naar Benin City te verhuizen en het huis te Irrua verkopen.

Uit bovenstaande blijkt dat u niet aannemelijk maakte dat de familie van de pooister uw familie in Nigeria bedreigde of aanviel.

Betreffende uw vrees – gedood te worden bij terugkeer naar Nigeria – kan ten slotte worden opgemerkt dat door u te vermoorden, de familie J. daarmee hun eigen ruiten zou ingooien. Ze riskeren niet alleen gestraft te worden wegens moord, ook hun enige doel, namelijk het van u terugvorderen van de resterende schuld, wordt meteen ook onhaalbaar, daar een overleden persoon niet meer kan betalen.

Volledigheidshalve dient er op gewezen te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Sex trafficking of women – okt 2015: zie administratief dossier) blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blij heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de

opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland.

Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u, desgevallend bij terugkeer naar Nigeria, als ook uw familie, mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de familie van B. betreft. Dit orgaan is ook actief in de staat waar u woonde en komt tussen om slachtoffers van mensenhandel en hun familie te herenigen. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie of geweld. Uw verklaring dat u geen bescherming zou kunnen krijgen in Nigeria staat bijgevolg niet in de weg dat u geen beroep zou kunnen doen op de bescherming die wel degelijk door de autoriteiten in uw land van herkomst wordt georganiseerd.

De inconsistenties en ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de vermeende gedwongen prostitutie, maken uw vrees tegenover de familie van B., waaraan u nog geld verschuldigd zou zijn, onaannemelijk. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te concluderen dat uw verklaringen omtrent uw vertrek uit Nigeria en uw verblijf in Europa voor uw verzoek tot internationale bescherming weinig aannemelijk worden bevonden. Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de represailles van de familie van B. die u verklaarde te vrezen omdat u nog niet het verschuldigde bedrag hebt terugbetaald. Bovendien zijn er beschermingsmogelijkheden aanwezig in Nigeria waar u beroep op kan doen.

Het door u neergelegde attest van geboorte van uw zoon J.M., toont enkel aan dat u de moeder bent van de op [...]7/2022 te Genk geboren J.M. en uw partner J.C., zijn vader is.

In hoofde van uw zoon verklaarde u dat hij niet naar Nigeria kan, omdat hij hier geboren is en u een beter leven wil voor hem. U wenst dat hij naar een goede school gaat (NPO, p.24). U haalde in hoofde van uw zoon geen feiten of elementen aan die ook maar enigszins erop zouden kunnen wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van nationaliteit problemen zou ondervinden. In verband met het feit dat u een goede scholing en toekomst voor hem in België wil, merkt het Commissariaat-generaal op dat het zich in het kader van zijn bevoegdheid op basis van de wet van 15 december 1980 uitsluitend uitspreekt over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bijgevolg valt het respect voor het privé- en gezinsleven in België niet onder de bevoegdheid van het Commissariaat-generaal, dat zich beperkt tot een onderzoek van de elementen in verband met de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Volledigheidshalve dient er op gewezen te worden dat de Commissaris-generaal in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw partner J. C. (CGVS nummer [...]) eveneens een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze

groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De commissaris-generaal is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verwerende partij op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoekster te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in. Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 48/2 tot 48/5 van de Vreemdelingenwet;

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- De zorgvuldigheidsplicht, het redelijkheidsbeginsel en de algemene motiveringsplicht.

Verzoekster volhardt vooreerst in haar asielmotieven en stelt dat ze in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Ze betoogt als volgt:

“De bestreden beslissing formuleert de volgende bedenkingen:

Vooreerst stelt men dat er een aantal bedenkingen geformuleerd kunnen worden bij de omstandigheden waarin verzoekster Nigeria verlaten heeft.

De verwerende partij wijst erop dat verzoekster haar land van herkomst verlaten heeft uit economische motieven. Verzoekster verklaarde uitdrukkelijk het land enkel te hebben verlaten en naar Europa gereisd te zijn, omdat ze inging op een aanbod om te werken in Italië in een winkel van B.J., één van de dochters van de familie J. die afkomstig is uit hetzelfde dorp als verzoekster en haar familie; Irrua. Bijgevolg stelt men dat de enige reden voor haar vertrek was en dat ze geen melding maakt van andere problemen die ze gekend zou hebben in Nigeria. Verwerende partij concludeert dat verzoekster haar land van herkomst heeft verlaten omwille van motieven die als dusdanig geen aanleiding geven tot internationale bescherming.

Er dient opgemerkt te worden dat er inderdaad enkel economische motieven aan de grondslag lagen voor haar vertrek uit Nigeria in 2015. Niettemin heeft verzoekster voldoende redenen gegeven waarom ze niet terug kan keren. De problemen zijn immers pas begonnen na haar vertrek uit Nigeria omwille van de gedwongen prostitutie. Zoals reeds meegedeeld vreest zij bij terugkeer naar Nigeria represailles van de familie van B. omdat verzoekster nog niet het verschuldigde bedrag heeft terugbetaald.

Verder stelt men dat verzoekster dermate vage en weinig doorleefde verklaringen af heeft gelegd met betrekking tot haar vertrek uit het land en dat aan haar ervaringen tot haar komst naar België dat er moeilijk enig geloof kan worden gehecht aan de omstandigheden waarin ze verklaart Nigeria te hebben verlaten. De verwerende partij wijst op enkele inconsistente verklaringen omtrent haar verblijfplaatsen voor het vertrek uit Nigeria in 2015. Op basis hiervan stelt verwerende partij dat er vragen geformuleerd kunnen worden bij haar verklaring dat er thuis zulke armoede heerste dat ze geen school konden lopen en ze gedwongen werd op zoek te gaan naar een financiële oplossing.

Verder stelt men dat er ernstige bedenkingen gemaakt kunnen worden bij het feit dat verzoekster zich geen vragen stelde bij haar vertrek naar Europa en haar onwetendheid betreffende de talrijke waarschuwingscampagnes voor het fenomeen mensensmokkel.

Verzoekster gaf aanvankelijk aan dat B.J. haar alles vertelde: ze vertelde verzoekster dat ze haar 25.000 Euro zou moeten terugbetalen voor de reis, ze voor de voodoo een eed moest afleggen want dat sommige meisjes wegliepen en ze door de eed zou sterven aan voodoo moest ze weigeren te betalen. Verzoekster stemde met alles in en ze gaf aan dat ze zonder problemen met haar zou meegaan (NPO, p.13-14). Vreemd genoeg wist verzoekster niet hoeveel ze in Italië zou verdienen. ook hoe ze zou reizen (via de route door de woestijn naar Libië en vervolgens via de zee naar Italië) wist ze niet. Deze zaken vroeg ze niet omdat ze nooit eerder reisde (NPO, p.16).

Toen de dossierbehandelaar verzoekster erop wees dat Benin City, bekend staat voor de mensenhandel naar / gedwongen prostitutie in Europa en verzoekster gevraagd werd of ze er iets van vernam, gaf verzoekster aan er niet van gehoord te hebben.

Gezien verzoekster B.J. amper tot niet kende voor haar voorstel en het aanbod van B. bij haar geen argwaan wekte of vragen opwierp, maakt dat verwerende partij ernstige twijfels heeft bij haar beweerde ontmoeting met en rekrutering door B.

Wat betreft het voorgaande wenst verzoekster er eerst en vooral op te wijzen dat ze ongeschoold is. Zij verklaarde hieromtrent he volgende:

“Bent u naar school geweest en hoelang? Ik ging helemaal niet. Er was geen geld om mijn studies te betalen. Er was geen geld om eten te kopen. Dat is waarom mijn vader me naar Benin City stuurde: om werk te leren.” (NPO p.8)

Er werd op geen enkel moment hiermee rekening gehouden bij de beoordeling van haar antwoorden op de haar gestelde vragen, die zij naar best vermogen heeft gegeven.

Naast het feit dat verzoekster ongeschoold en zeer naïef is, speelde de geldproblemen van haar en haar familie uiteraard ook mee om op het voorstel in te gaan om naar Europa te gaan. Dit is dan ook mede de reden geweest dat zij zich heeft laten weggleiden uit haar land van herkomst, zonder dat zij bijkomende vragen stelde of om uitleg verzocht. Gelet op de slechte situatie waarin ze verkeerde, veronderstelde ze dat haar situatie enkel beter kon worden.

Voorts wordt het verzoekster verweten dat ze niet eerder zou hebben getracht uit haar penibele situatie in Italië te ontvluchten en dat er meerdere en eerdere momenten waren waarop verzoekster uit de handen van B. zou hebben kunnen ontsnappen.

Verzoekster verklaarde dat ze – nadat de Italiaanse politie haar documenten vroeg – een verzoek om internationale bescherming indiende te Italië. Verzoekster moest van B.J., haar pooister, het leugenachtig verhaal vertellen dat haar vader lid was van de Ogboni sekte. Ze mocht van B.J. de waarheid niet vertellen, anders zou ze de voodoo priester vragen haar mentale problemen te bezorgen of zou ze haar doden (NPO, p.4). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 28.8.2015 en 12.9.2015 een VIB indiende, een VIB dat op 7.8.2017 beoordeeld werd met een weigeringsbeslissing. Verder blijkt dat verzoekster pas in 2018 in beroep ging tegen deze beslissing. In 2018 werd geoordeeld dat verzoekster haar beroep te laat indiende en werd de procedure afgesloten. Verzoekster diende – zelfs na de dood van uw pooister drie jaar geleden – geen nieuw VIB in te Italië (zie administratief dossier).

Niet alleen vertelde verzoekster niet de waarheid bij de Italiaanse asielinstanties, verzoekster liet ook na bescherming te vragen bij de Italiaanse politiediensten.

Toen haar pooister nog leefde, mocht verzoekster van haar niet. Ze zou haar familie doden als ze het deed en de voodoo priester in Nigeria opbellen (NPO, p.19). Gevraagd of verzoekster naar aanleiding van de nieuwe dreigementen na de dood van haar pooister naar de Italiaanse politiediensten ging om hulp te vragen, gaf ze aan van niet. Dit is opvallend, daar de Italiaanse politiediensten haar eerder vertelden dat ze het sneller gerapporteerd moest hebben, zodat ze haar konden redden (NPO, p.21).

Verzoekster wenst te benadrukken dat ze geen initiatief genomen had om naar de politiediensten te gaan om zich te beschermen, omwille van de dreigementen van haar pooister en diens familie. Bovendien spreekt het ook voor zich dat de precaire verblijfssituatie waarin zij verkeerd, alsook het feit dat ze actief was in de prostitutie, en daarmee onzeker en ongerust was hoe de autoriteiten daarmee zouden omspringen niet bevorderend waren om naar de Italiaanse autoriteiten te stappen. Bovendien hadden de Italiaanse politiediensten haar al verteld dat ze dit sneller gerapporteerd moest hebben.

Tenslotte dient er eveneens opgemerkt te worden dat ze evenmin niet probeerde weg te vluchten van B.J., omdat ze de voodoo eed aflegde. Verzoekster werd bedreigd, er werd haar gezegd dat ze naar haar familie zou gaan moest ze weglopen: de voodoo priester is immers in Irrua (NPO, p.19).

Betreffende verzoekster vrees – gedood te worden bij terugkeer naar Nigeria

Betreffende verzoekster vrees – gedood te worden bij terugkeer naar Nigeria merkt verwerende partij ten slotte worden op dat door verzoekster te vermoorden, de familie J. daarmee hun eigen ruiten zou ingooien. Ze riskeren niet alleen gestraft te worden wegens moord, ook hun enige doel, namelijk het van verzoekster terugvorderen van de resterende schuld, wordt meteen ook onhaalbaar, daar een overleden persoon niet meer kan betalen.

Volledigheidshalve wijst de bestreden beslissing er op dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Sex trafficking of women – okt 2015: zie administratief dossier) blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blij heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Men wijst eveneens op een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half hay homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd.

Verzoekster is echter van mening dat zij bij een terugkeer naar Nigeria niet zou kunnen rekenen op bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten. Verzoekster kent een vrees voor vervolging of represailles vanwege haar openstaande schuld. Verzoekster vreest dan ook dat ze haar zullen opzoeken bij een terugkeer naar Nigeria, maar waaromtrent verzoekster natuurlijk geen zekerheden heeft wanneer ze haar zullen vinden. Mocht zij al kunnen rekenen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten, is echter nog steeds niet geweten wanneer zij in concreto beschermd zou moeten worden. In Nigeria is de kans veel groter

en reëler dat de betrokkenen verzoekster kunnen opsporen en vinden, waarna het kwaad al lang geschied kan zijn.

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Uit de informatie zoals deze thans voorligt kan afgeleid worden dat in verzoekers geval minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend."

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden problematiek daar ze Nigeria verliet vanwege economische redenen (i), ze vage verklaringen aflegde omtrent haar verblijf en vertrek in Nigeria (ii), haar onwetendheid omtrent de mensenhandel niet aannemelijk is (iii), ze inconsistente verklaringen aflegde inzake haar vermeende pooister (iv), ze geen poging ondernam in Italië om haar situatie te ontvluchten (v), de bedreigingen die ze ontving niet aannemelijk zijn (vi) en de vervolging door de voodoo priester geheel onaannemelijk is (vii).

Verzoekster kan aan deze terechte vaststellingen geen afbreuk doen door het aanbrengen van vergoelijkingen.

Zo merkt de bestreden beslissing terecht op dat het niet aannemelijk is dat verzoekster niet op de hoogte was van de problematiek van mensenhandel:

"U gaf aanvankelijk aan dat B.J. u alles vertelde: ze vertelde u dat u haar 25.000 Euro zou moeten terugbetalen voor de reis, u voor de voodoo een eed moest afleggen want dat sommige meisjes wegliepen en u door de eed zou sterven aan voodoo moest u weigeren te betalen. U stemde met alles in en u gaf aan dat u zonder problemen met haar zou meegaan (NPO, p.13-14). Vreemd genoeg wist u niet hoeveel u in Italië zou verdienen. Ook hoe u zou reizen (via de route door de woestijn naar Libië en vervolgens via de zee naar Italië) wist u niet. Deze zaken vroeg u niet omdat u nooit eerder reisde (NPO, p.16).

Toen de dossierbehandelaar u erop wees dat Benin City (de stad waar u volgens uw verklaringen geboren en getogen bent; dan wel gedurende jaren een opleiding tot naaister volgde) bekend staat voor de mensenhandel naar / gedwongen prostitutie in Europa en u gevraagd werd of u er iets van vernam, gaf u aan er niet van gehoord te hebben. Toen er gewezen werd op de grote waarschuwingcampagnes tegen het fenomeen en u gevraagd werd of u daar niet van hoorde, gaf u wederom aan er niet van gehoord te hebben (NPO, p.16). Uit info waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het beeld van een jonge vrouw wonende in Benin City die niets weet van migratie en prostitutie niet correct is, aangezien bijna 100% van de vrouwen weldegelijk weet welke jobs ze zullen doen in Europa, door o.a. de vele sensibiliseringscampagnes. (zie administratief dossier). Gezien u B.J. amper tot niet kende voor haar voorstel en het aanbod van B. bij u geen argwaan wekte of vragen opwierp, maakt dat ernstige twijfels gesteld kunnen worden bij uw beweerde ontmoeting met en rekrutering door Blessing. Bovendien waren ook uw ouders op de hoogte van uw reisplannen en kan men aannemen dat ook zij op de hoogte zouden zijn van wat u te wachten staat in Europa, wat in casu niet het geval was."

Verzoekster verwijst in dit verband naar haar beperkte scholing. Het gebrek aan scholing van verzoekster staat echter niet in de weg van het gegeven dat zij, oftewel haar familie, kennis hadden moeten nemen van de grootschalige waarschuwingcampagnes inzake mensenhandel en gedwongen prostitutie.

Ook de beweerde geldnood van verzoekster kan geen verschuiving bieden voor het feit dat verzoekster vrijwel geen enkele vragen stelde bij het aanbod van B.J., temeer gelet op de context van mensenhandel

waarvan verzoekster wel op de hoogte moest zijn. Bovendien wordt door de bestreden beslissing ook terecht opgemerkt dat verzoekster inconsistente verklaringen aflegde omtrent haar thuissituatie waardoor er het nodige voorbehoud dient te worden gemaakt bij de beweerde armoede van verzoekster.

Vervolgens merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekster in Italië geen stappen ondernam om zich aan haar situatie te onttrekken:

“U verklaarde dat u – nadat de Italiaanse politie uw documenten vroeg – een verzoek om internationale bescherming indiende te Italië. U moest van B.J., uw pooister, het leugenachtig verhaal vertellen dat uw vader lid was van de Ogboni sekte. U mocht van B.J. de waarheid niet vertellen, anders zou ze de voodoo priester vragen u mentale problemen te bezorgen of zou ze u doden (NPO, p.4). Uit het administratief dossier blijkt dat u op 28.8.2015 en 12.9.2015 een VIB indiende, een VIB dat op 7.8.2017 beoordeeld werd met een weigeringsbeslissing. Verder blijkt dat u pas in 2018 in beroep ging tegen deze beslissing. In 2018 werd geoordeeld dat u uw beroep te laat indiende en werd de procedure afgesloten. U diende – zelfs na de dood van uw pooister drie jaar geleden – geen nieuw VIB in te Italië (zie administratief dossier).

Niet alleen vertelde u niet de waarheid bij de Italiaanse asielinstanties, u liet ook na bescherming te vragen bij de Italiaanse politiediensten. Toen uw pooister nog leefde, mocht u van haar niet. Ze zou uw familie doden als u het deed en de voodoo priester in Nigeria opbellen (NPO, p.19). Gevraagd of u naar aanleiding van de nieuwe dreigementen na de dood van uw pooister naar de Italiaanse politiediensten ging om hulp te vragen, gaf u aan van niet. Dit is opvallend, daar de Italiaanse politiediensten u eerder vertelden dat u het sneller gerapporteerd moest hebben, zodat ze u konden redden (NPO, p.21).

U trachtte evenmin weg te vluchten van B.J., omdat u de voodoo eed aflegde en uw familie. Met dat laatste bedoelde u dat ze naar uw familie zou gaan moest u weglopen: de voodoo priester is immers in Irrua (NPO, p.19).”

Verzoekster herhaalt in haar verzoekschrift dat ze geen bescherming zocht in Italië, en ook niet wegvluchtte, vanwege de dreigementen van haar pooister. Met het louter herhalen van haar verklaringen doet verzoekster geen afbreuk aan de pertinente motieven van de bestreden beslissing. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft.

Waar verzoekster nog stelt dat ze, gelet op haar precare omstandigheden en prostitutie-activiteiten, geen bescherming zocht bij de Italiaanse autoriteiten, merkt de Raad op dat verzoekster wel degelijk op een bepaald moment de Italiaanse autoriteiten zou hebben ingelicht over de ware aard van haar verblijf aldaar. Hierop stelden de Italiaanse autoriteiten dat ze haar wel degelijk konden beschermen, waardoor het geheel onbegrijpelijk is waarom ze na het verkrijgen van de nieuwe dreigementen niet opnieuw naar de Italiaanse autoriteiten ging.

De bestreden beslissing merkt voorts terecht op dat er in Nigeria bescherming voorhanden is:

“Volledigheidshalve dient er op gewezen te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Sex trafficking of women – okt 2015: zie administratief dossier) blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blij heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u, desgevallend bij terugkeer naar Nigeria, als ook uw familie, mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de familie van Blessing betreft. Dit orgaan is ook actief in de staat waar u woonde en komt tussen

om slachtoffers van mensenhandel en hun familie te herenigen. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie of geweld. Uw verklaring dat u geen bescherming zou kunnen krijgen in Nigeria staat bijgevolg niet in de weg dat u geen beroep zou kunnen doen op de bescherming die wel degelijk door de autoriteiten in uw land van herkomst wordt georganiseerd.”

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat ze niet zal kunnen rekenen op de nationale bescherming en herhaalt haar vrees tegenover de familie van haar voormalige pooister. Met het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing doet verzoekster geen afbreuk aan de pertinente motieven daarin. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij zij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad merkt op dat verzoekster de motieven aangaande haar vertrek omwille van economische redenen, de vaagheden rondom haar leefwereld in Nigeria, de inconsistente verklaringen met betrekking tot haar pooister en de voodoo priester in haar verzoekschrift wel vermeld heeft, maar hier geen enkel inhoudelijk verweer tegen voert. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

Waar verzoekster betoogt dat zij het voordeel van de twijfel moet genieten, merkt de Raad op dat verzoekster de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten moet weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal bijgetreden door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat ze in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio’s waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn

maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Verzoekster voert geen andere redenen aan waarom zij niet kan terugkeren naar Edo State in Nigeria.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP